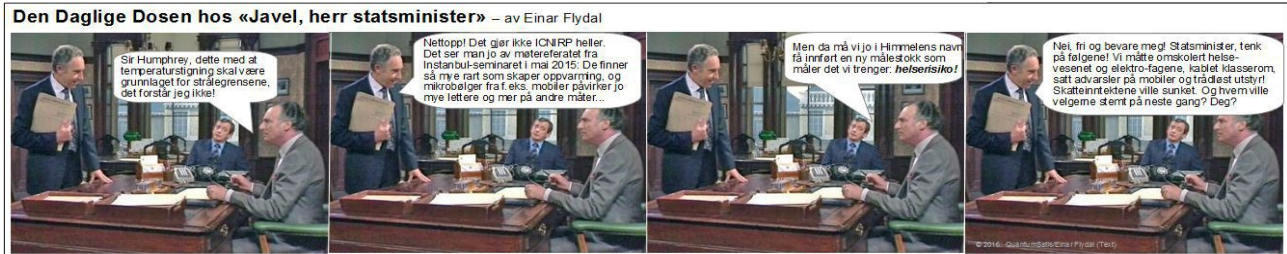

ICNIRP: trådløsbransjens tobakksforskningsinstitutt

Denne teksten ble først publisert som bloggpost på einarflydal.com den 20. september 2016

[Klikk her for å lese "Javel, herr statsminister"-stripen](#)

For å vurdere det forskerne serverer oss, bør enhver bruke sin egen, og gjerne andres, dømmekraft. Og så får man spekulere på om det kan finnes tvilsomme motiver bak. Det var nettopp det jeg måtte gjøre her om dagen, da jeg leste referater fra et par møter arrangert av ICNIRP - den tyske stiftelsen som forsyner Norge med grenseverdiene for ikke-ioniserende stråling.

For virkeligheten er dessverre ikke helt som idealet vi gjerne tror på - om forskningens renhet og upartiskhet i jakten på sannheten. Det er nok å ta en titt på nettstedet [Retraction Watch](#), så ser du at der fins mange "brudne kar" der ute - folk som plagierer, fusker med data, svindler med fagfellevurderinger, lager falske grafer, godtar premisser som fører til bestemte funn, eller unnlater å opplyse at de forsker på oppdrag for en aktør med sterke interesser i et bestemt utfall. Og det fins folk som produserer forskning med konklusjoner som bestilt og betalt for, selv blant ellers oppriktige, hederlige mennesker.

Hva slags møtereferater jeg leste? Jeg leste først ICNIRPs lille referat fra workshop'en i Istanbul i mai i fjor: [A closer look at the thresholds of thermal damage: Workshop report by an ICNIRP task group](#), Health Physics 111(3):300-306; 2016. Dette referatet, som både var saklig og velskrevet, ga meg en sterk fornemmelse av at det fantes en ganske annen agenda bakom. Kanskje så jeg spøkelser på høylys dag. Men om mine mistanker ikke stemmer, så passer de i alle fall godt inn. Så her kommer de:

I Istanbul samlet man altså en gjeng med bånd så tjukke som overarmen til ICNIRP, til WHO's ICNIRP-avlegger "The EMF Project", til trådløsnæringen, til IEEE (USAs mektige "elektroingeniørforening" som blant annet produserer tekniske standarder for trådløs kommunikasjon), og til stråle- og helsemyndigheter som står på ICNIRPs linje. *For å gjøre hva da?*

Jo, for å høre eksperter på *oppvarmingsproblematikk* fortelle. Og deretter kunne de sammen diskutere "tersklene for oppvarmingsskade" fra ikke-ioniserende, elektromagnetiske felt - altså hvor lett oppvarming oppstår, hvor mye oppvarming som skal til før det skjer skade, hva som kan tenkes å påvirke hvor raskt oppvarmingen skjer, hvordan man skal få målt oppvarming, og hvor grenseverdiene bør ligge.

Møtet var forresten åpent for publikum. (Jeg lurte på hvor mange som kom.)

Joda, jeg har forstått av referatet at det fins situasjoner der dette er viktige spørsmål. For eksempel dersom du skal ha en MR-undersøkelse og har fått operert inn en dyptsittende hjernestimulatur. Den kan raskt få en temperaturøkning på 100 grader Celcius! Så, ja, dette er viktige tema i noen sammenhenger, særlig for folk i hvit lagerfrakk.

Seminarets konklusjoner, som jeg trekker ut av referatet, ble likevel ganske banale:

1. *Temperaturnivået betyr mer for skadepotensialet enn temperaturendringen.*
2. *Hva som er varmekilden spiller liten rolle for skadepotensialet.*
3. *Hvor lang oppvarmingsperiode man bør måle over, vil variere.*
4. *Kroppens varmeregulering vil påvirke hvor mye man oppvarmes, og den enkeltes varmeregulering påvirkes av mange ulike faktorer.*
5. *Det er så mange faktorer som påvirker oppvarmingsprosesser at her trengs mer forskning.*

Disse konklusjonene kan tolkes som ledd i standard taktikk dersom du vil hale ut en prosess mot en endring eller beslutning. Vi kjenner dem alle sammen fra dagliglivets små og store taktikkerier:

- Utvid kompleksiteten i problemstillingen!
- Avled oppmerksomheten til et felt som ikke er problematisk!
- Trekk inn og forstørr uvesentligheter!
- Unngå å trekke konklusjoner!
- Vis åpenhet!

Det jeg undret meg mest over, var at denne workshop'en fant sted i en tid da det som virkelig endrer helserisikoen for milliarder av mennesker, er den raske veksten i eksponering for *modulert radiobølget stråling*. Denne strålingen ligger betydelig **under** tersklene for *oppvarmingsskade*. Det foregår altså normalt ingen oppvarming fra slik stråling, men den påvirker biologien likevel. Nyere modulasjonsformer som brukes i blant annet 3G, 4G, 5G, WiFi, DAVB-T og DAB har et større skadepotensiale enn tidligere former, men det er altså helt andre egenskaper enn oppvarming som sørger for det. Dette skadepotensialet fanges ikke opp av det måleverktøy for oppvarmingskader som jo grenseverdiene bygger på: måling av gjennomsnittlig oppvarming over noen minutter. (Se de foregående dagers bloggposter for en repetisjon om det biologiske skadepotensialet fra modulerte radiosignaler, eller gå - hvis du orker - rett på de meget velkrevne biofysiske forklaringene i kapitlene 2 til 9 i [Kim Horsevads innsiktsfulle oppsummering](#).)

*Hvorfor samlet ikke ICNIRP eksperter til å snakke om skadepotensialer **under** tersklene for oppvarmingsskade? Eller om skadepotensialer som er **helt uavhengig av** tersklene for oppvarmingsskade? Har ICNIRP noen gang invitert til noe slikt i alle disse årene siden 1998 som man skulle bruke til å revidere grenseverdiene? Dersom ICNIRP virkelig mener alvor med å oppdatere sine retningslinjer og grenseverdier fra 1998, er det jo slike seminarer de trenger - ikke seminarer som innsnevrer synet til "den rette lære".*

Ja, hvorfor holder ikke ICNIRP slike seminarer? Jeg sjekket. ICNIRPs lister går tilbake til 2004. Det ble faktisk holdt et slikt seminar. I Wollongong i Australia i 2014, ser jeg på [ICNIRPs nettsider](#). Det later til å ha vært et møte der man gikk ganske åpent ut og med et vidt tema: "WORKSHOP ON RF FIELD HEALTH EFFECTS & STANDARDS" ("Arbeidsmøte om helsevirkninger fra og standarder vedrørende radiofrekvente felt").

Det foreligger underlig nok ikke noe offisielt referat fra det møtet. Hvorfor ikke? Jo, det har sin forklaring. Jeg fant nemlig et meget omfattende [referat](#) skrevet av Mary Redmayne fra Monash-universitetet. Der levnes ikke ICNIRP, deres folk, deres standpunkter og deres opptreden megen ære. Hun skildrer i detalj - og med et skarpt skille mellom referat og egne kommentarer - et møte der hun stadig måtte undre seg over de misvisende påstandene fra ICNIRP-folkene, der det kom svært mange og sterkt kritiske merknader fra salen, kritikk for uforsvarlighet, uvitenskapelighet, mangelfullhet, meningsløst svakt vitenskapelig fundament for grenseverdiene, og ICNIRP-folkene måtte streve for å holde kontroll over situasjonen.

Så jeg kan godt forstå at ICNIRP ikke ville legge ut noe referat. Dermed forsto jeg også hvorfor man valgte å diskutere *oppvarmingsproblematikk* i Istanbul. Et møte med samme temperatur som i Wollongong tar nok ikke ICNIRP sjansen på.

For trådløsnæringen, som bygget opp ICNIRP, er ICNIRP en slags supernyttig utsettelsesmaskin. Nå er denne stiftelsen i noen grad selvgående, og den tjener bransjen antakelig av seg selv. For ICNIRP er et lite, men innflytelsesrikt nettverk av folk som er opptatt av slikt som fører til at restriksjoner på bransjens handlefrihet utsettes fordi det skapes inntrykk av usikkerhet og at så mange viktige forskningsspørsmål ikke er tilstrekkelig avklart ennå: forskerne vil grave dypere, utvide tematikken, jobbe videre innenfor de tradisjonelle forståelsesrammene de alt har jobbet lenge innenfor, og få bekreftet at de har rett. De behøver ikke bestikkes eller kjøpes, og de som rekrutteres, er slike som alt passer inn i folden, og dermed forsterker og bevarer ICNIRPs fossile, næringsvennlige, men helsefarlige standpunkter. Og de gjør det med et språk og en form som tilfører forskningens aura av pålitelighet og tekniske standarders skinn av nøytralitet og naturvitenskapelighet.

Det er en jobb å trenge gjennom slike forsvarsverk. Leser du bare sammendrag - og hvilke beslutningsfattere gjør mer enn det? - har du ikke tjangs. Dermed gjør ICNIRP det stadig tyngre å skjære gjennom med annen kunnskap som kan forklare det som ICNIRP-folkene med sitt varme paradigme ikke kan eller vil forstå: at folk og miljø åpenbart blir skadet trass i grenseverdiene, og at det skjer uten oppvarming.

Trådløsbransjen har milliarder å tjene for hvert år man får utsatt at grenseverdiene strammes inn eller at visse overføringsteknologier forbyes fordi de er for biologisk aktive - for eksempel i barnehager og biblioteker og offentlige områder, slik det nå har begynt å skje i enkelte land der man tillater seg å tvile på slike stiftelser som tiltar seg autoritet.

Vi kjenner igjen strategien fra forsvaret av andre miljøgifter. ICNIRP er trådløsbransjens tobakksforskningsinstitutt.

Einar Flydal, 20. september 2016

PS. I dag er høringsfristen for den reviderte strålevernforskriften, der ICNIRPs ønsker om null skepsis til 3G, 4G, 5G, TETRA, DVB-T, DAB, smarte målere, Tingenes Internett og annet som bruker modulerte signaler går i oppfyllelse. Du rekker den fortsatt. Klikk [HER](#).